
De Godheid van God

door John H. Essex.

"De Enig Ware God"

"De Enige God, Zijn Geest en Zijn Zoon"

"Gods Wil en Raadsbesluit"

"God de Eer en Heerlijkheid geven"

"Het relatieve en het absolute"

"God en Satan"

De grote Franse componist, Charles Gounod, gaf eens een groot compliment aan zijn Oostenrijkse collega, Mozart. Gounod merkte op:

"Toen in twintig was zei ik vaak: "Ik". Toen in dertig was zei ik: "Ik en Mozart". Toen ik veertig was zei ik: "Mozart en Ik".

Maar nu ik zestig ben zeg ik eenvoudig en eerlijk: "Mozart"

Onze geestelijke groei in het besef van wie God is kan op een gelijke manier worden uitgedrukt. Als we jong zijn, zeggen we "Ik". God komt nauwelijks in onze gedachten voor. Na een tijdje beginnen we rekening te houden met God en onze overdenkingen worden aangepast aan het idee van "Ik en God", hoewel we dat meestal dan niet openlijk zullen uiten. Verderop begint Gods Geest meer vat op ons te krijgen en oefent onze gedachten opdat Hij

" om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt."

Dan wordt Hij als eerste geplaatst en zeggen we "God en ik". Maar het hoogtepunt van geestelijke waarneming wordt pas bereikt als we het "ik" volledig uit het gezichtsveld hebben verwijderd en we eenvoudig en eerlijk kunnen zeggen: "God".

Dit is het hoogtepunt waar de apostel Paulus onze gedachten naar toe leidt als hij zegt, zoals hij dat meerdere malen doet, dat " " (1Kor. 11:12; 2Kor. 5:18; Rom. 11:36); als hij verklaart dat het evangelie " kracht tot redding" is (Rom. 1:16) en als hij benadrukt dat het God is "die in alles werkt naar de raad van zijn wil" (Ef. 1:11).

Gebed voor Geestelijke Wijsheid en Geestelijke Kennis

Het is bijzonder interessant dat in de gevangenisbrieven, de geestelijk meest vooruitstrevende van Paulus' brieven, hij zeer ernstig bid dat

"de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om " "
(Ef. 1:17; NBG)

en

"dat gij met de rechte kennis van zijn wil vervuld moogt worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht,
10 om de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God."
(Kol. 1:9,10; NBG).

Het Griekse woord, hier vertaald met "kennis", is , (let.).
In de NBG wordt het meestal vertaald met "kennis", en men laat dan het onvertaald. Maar dit wijst er op dat er meer in dit woord zit dan "kennis". Concordant vertaald heeft het de betekenis "bovenkennis", een hogere kennis, een van boven gegeven kennis.

De mensheid vindt het niet nodig

"God te toetsen"
(Rom. 1:28; Conc. vertaling).

De mensheid is niet onwetend wat betreft God, maar
"hebben zij Hem niet verheerlijkt of gedankt,"
(Rom. 1:21:NBG)

Hierdoor is hun hart verduisterd en
"heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken om te doen wat
niet betaamt:"
(Rom. 1:28b:NBG)

In tegenstelling tot de algemene gedachte, zijn onze "ogen des harten" verlicht
(Ef. 1:17) en Paulus bidt dat we mogen groeien
"in de bovenkennis van Hem"
(Ef. 1:17; Conc. vertaling)

opdat
"jullie bekwaam gemaakt worden voor het lotdeel van de heiligen in het
licht
(Kol. 1:12; Conc. Vertaling)

En laten we ook zien dat het
"de God van onze Heer Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid"
is, Die ons
een geest van wijsheid en openbaring in de bovenkennis van Hem"
(Ef. 1:17; Conc. vertaling)

geeft en het is diezelfde God en Vader Die ons bekwaamt "voor het lotdeel van de
heiligen in het licht". Zodoende is de Godheid van God geopenbaard in de
gelovigen en zo zien we het belang van ons onderwerp.

DE GODHEID

Het woord "godheid" wordt slechts één maal in de Griekse Schriften gevonden en
wel in Kolossenzen 2:9, waar sprake is dat de volheid der godheid lichamenlijk in
Christus woont. Het woord wordt in de Keyword Concordance
gedefinieerd als "dat wat behoort bij God" en als wij spreken van "de godheid van
God" is dat een manier van uitdrukken van "de goddelijkheid van God". Het is een
manier om dat te beschrijven wat allemaal rechtmatig van God is, in welk
gedeelte van Zijn handelen we ook kijken en, in het bijzonder, bij het Hem geven
van alle eer en heerlijkheid die alleen Hem mag worden gegeven.

De Schrift is duidelijk in het voor alles en iedereen plaatsen van God. Het eerste
bevel aan Israël was

"Gij zult geen andere Goden voor mijn aangezicht hebben"
(Ex. 20:3;NBG)

Door een van Zijn grootste profeten, Jesaja, daagde God Zijn volk Israël uit:
"Met wie wilt gij Mij vergelijken en gelijkstellen, aan wie Mij gelijk achten?"

GOD SCHIEP

Deze woorden verwerpen de filosofieën nummer vier en vijf, te weten:

4. , dat zegt alles uit toeval is ontstaan. Fatalisme de schepping.
5. , dat zegt dat het ene gewoon voortkwam uit het andere. Evolutie dat er een schepping was.

Deze twee filosofieën zouden God van Zijn heerlijkheid beroven als .
God beantwoordt deze uitdaging in Jesaja 40: 26 en 28

"26 Heft uw ogen naar omhoog en ziet: wie heeft dit alles geschapen? Hij, die het heer daarvan in groten getale uitleidt en elk daarvan bij name roept door de grootheid zijner sterkte en omdat Hij geweldig van kracht is; er blijft niet een achter.

28 Weet gij het niet, hebt gij het niet gehoord? Een eeuwig God is de Here, (de Aleuim der aionen is IEUE; Conc. Vert.)

Schepper van de einden der aarde. Hij wordt noch moede noch mat, zijn verstand is niet te doorgronden.

Hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet verheerlijkt.

GOD SCHIEP DE HEMEL EN DE AARDE

Deze zin verwerpt filosofieën zes en zeven: 6. , dat God en de natuur tot één en dezelfde maakt en

7. , dat zegt dat het stoffelijke eeuwig is.

Deze filosofieën ontkennen, door het reduceren van God tot het niveau van Zijn schepping, de heerlijkheid van Zijn . Hij antwoordt daarop in Jesaja 40:25 en Jesaja 45:5

"Met wie dan wilt gij Mij vergelijken, dat Ik hem zou gelijk zijn? zegt de Heilige..... Ik ben de Alueim IEUE en er is geen ander."

Het feit dat dit openingsvers van de Schrift door zo veel menselijke filosofieën is aangevallen toont aan hoe vastberaden de pogingen zijn om de waarde van Gods woord te ondermijnen. Maar nog meer ter zake doende is het dat het aantoon hoe vastberaden en meedogenloos de pogingen zijn van de Tegenstander om de absolute van de godheid van God te vernietigen. Zij die deze filosofieën uitdragen lopen slechts, bewust of onbewust, achter de leider aan, hun vader, de Tegenstander. En zij die hen geloven tonen maar al te gemakkelijk aan dat zij slechts diens onnozele volgelingen zijn.

HET EERSTE GEBOD

Toen God Zijn wet gaf aan het volk dat zojuist een verbond met hem had aangegaan, maakte Hij het eerste gebod

"Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben"

En Hij vervolgde met te zeggen dat ze geen gesneden beelden mochten maken, die aanbidden of dienen, noch iets dat in de hemel, op aarde of in de wateren is.

Dat wil zeggen. ze mochten niet aan welk ander schepsel dan ook de eer en heerlijkheid geven die Hem toekomt als de Schepper. Hij moet de Opperste zijn en de heerlijkheid van Zijn suprematie wil Hij niet geven aan anderen, want alle anderen zijn schepselen, terwijl Hij alleen de Schepper is.

Maar, terwijl Mozes bezig was met het ontvangen van dit gebod op de top van de berg, was het volk beneden druk bezig dit principe te overtreden door het maken en aanbidden van een gouden kalf; ze hadden zelf Aäron bewogen met hen mee te doen. Geen wonder dat Mozes boos was en de stenen tafelen brak waarop het gebod was geschreven. Het volk had het al gebroken nog voordat ze het in schrift hadden ontvangen (ze hadden het al verbaal van God ontvangen en er mee ingestemd het te gehoorzamen --zie Exodus 19:7,8-- ze hadden dus geen excuus). En ook God was boos op het volk, en er kwam een groot gericht waarin drie duizend stierven (Ex. 32: 1-28).

Maar deze stand van zaken is niet een symptoom dat alleen in Israël is te vinden; het komt voor in de gehele mensheid. Paulus vertelt ons in Romeinen 1 dat Gods grote twist met de mensheid, dat Zijn verontwaardiging op hen brengt, zit in het feit dat

"God kennende, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt"

maar veel eerder

"Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden,
23 en zij hebben de majesteit van de onvergankelijke God vervangen door hetgeen gelijkt op het beeld van een vergankelijk mens, van vogels, van viervoetige en van kruipende dieren.
(Rom. 1:22,23;NBG)

Twee verzen verder wordt over hen gezegd

"Zij immers hadden de waarheid Gods vervangen door de leugen en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper"
(Rom. 1:25;NBG)

Dit is de grote leugen waaraan Romeinen 1:25 refereert: Gods waarheid veranderen zodat het goed schijnt aanbedding te geven aan een schepsel in plaats van aan de Schepper. Het is de zelfde grote leugen waarvan in 2Thessalonicenzen 2:11 wordt gesproken, waar, op hen die verloren gaan omdat ze de liefde van de waarheid van hun redding niet ontvangen, God hen een dwaling zendt

"die bewerkt, dat zij de leugen geloven,"

De liefde voor de waarheid zou hen wijzen op de kennis dat "alles is uit God", dat het evangelie is voor redding, gebaseerd op de prediking van het kruis. Maar de leugen, ondersteund door allerlei valse tekenen en wonderen, geïnspireerd door de Tegenstander, leidt ze naar allerlei valse filosofieën die als grondslag hebben dat de mens in staat is tot hogere dingen, dat hij zijn eigen redding kan bereiken, onafhankelijk van God; dat hij zijn eigen noodlot kan bepalen. Dit is aanbedding van het schepsel in plaats van de Schepper en is een belediging van God.

Deel 2: De Enige God, Zijn Geest en Zijn Zoon.

DE ENIGE GOD,
ZIJN GEEST EN ZIJN ZOON

In het huidige tijdperk van genade zijn gelovigen in Christus niet langer onder de wet; deze toestand wordt door Paulus in Galaten benadrukt. We zijn onder genade en het is erg goed voor ons dat we dat zijn, want als we nog onder de wet zouden zijn, dan zouden we gebonden zijn door al haar voorwaarden en onderworpen aan alle straffen voor het breken er van.

Gods WET

Het grote voorbeeld van wet in de Schrift is dat welke God via Mozes gaf aan

---

dat we beschouwd worden als te zijn gegaan langs het kruis en verder gegaan in een nieuwe schepping (2 Kor. 5:17)

Maar dit houdt niet in dat we de rechtvaardige principes die de wet inhoud zouden kunnen vergeten en slechts ons eigen plezier zoeken. We moeten niet doorgaan in de zonde opdat genade nog groter zou worden en het zou bedekken. De wet zelf is heilig en de inzetten er van heilig, rechtvaardig en goed (Rom. 7:12)

Zouden we doden? Zouden we overspel plegen? Zouden we stelen? Zouden we valse getuigenis tegen elkaar afleggen? Zouden we begeren? Natuurlijk niet! Zouden we onze ouders eren? Vooral wel, het is het beste om dat te doen!

Dit zijn de zes inzetten die de menselijke verhoudingen regeren en zorgen voor een goed leven. Paulus heeft veel te zeggen over menselijke verhoudingen en over ons gedrag tot elkaar zolang we nog in het vlees zijn, maar hij gebruikt niet de taal van de wet maar van de genade! Wat een hard gebod was onder Mozes, wordt een zachte uitnodiging in de handen van Paulus. Daar waar we de gelegenheid hebben, moeten we werken voor het goed van allen, in het bijzonder voor de geloofsfamilie (Gal. 6:10).

Maar wat nu met die vier inzetten die de relatie van de mens met God regelen? Zullen we andere goden voor Zijn aangezicht stellen? Zullen we handgemaakte beelden aanbidden? Zullen we de naam van de Heer, onze God, ijdel gebruiken? Uiteraard zal het antwoord "Nee!" zijn! We zijn niet onder de wet, zoals Israël dat was, voor wat betreft deze zaken en we zullen er niet voor worden gestraft als we deze inzetten overtreden. Maar ons geweten zal zeker worden aangesproken en we zouden de heilige Geest van God, door wie we zijn verzegeld, bedroeven. We doen er goed aan één dag heilig te houden voor de Heer, niet één Sabbatdag van de zeven, maar de dag van ons aardse leven ons lichaam stellen

"..tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer"
(Rom 12:1;NBG)

" En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld"
(Rom. 12:2;NBG)

waarin we nu verblijven.

Maar naast de letterlijke opvolging van deze inzetten is er een figuurlijke manier waarmee we kunnen falen de principes die er achter liggen te onderhouden; een manier die God de heerlijkheid ontnemt die van Hem is en de waarde van Zijn godheid vermindert. Bijvoorbeeld:

We moeten niet doden, maar we doen het vaak! We doden de waarheid van God iedere keer dat we de leugen ondersteunen die, in meerdere of mindere mate, goddelijke eer geeft aan het schepsel in plaats van de Schepper, wanneer we ook maar beginnen te denken dat enig wezen anders dan God, ook maar de minste geringste invloed heeft op de uitwerking van het doel dat Hij aan het uitwerken is in overeenstemming met het raadsbesluit van Zijn wil.

We moeten geen overspel plegen, maar we doen het vaak! We plegen overspel met de waarheid van God iedere keer dat we menselijke filosofieën mengen met Zijn waarheid, of onze eigen gedachten toestaan ons af te leiden van wat de Schriften zeggen. We moeten daarmee niet flirten, maar eerder onze gehele aandacht en toewijding geven aan God en Zijn Woord.

We moeten niet stelen, maar we doen het vaak! Israël werd beschuldigd van het God beroven door hun tienden niet naar de opslagplaats te brengen. Wij beroven God iedere keer als we Hem niet de eer een heerlijkheid geven die Hem toekomt, als we Hem niet waardering geven voor het werk dat Hij in ons aan het doen is en een deel van de verdienste ervan op onze eigen rekening schrijven.

---

veelomvattendheid van   benadrukken. We kunnen geen   uit God hebben en   uit ons zelf. Dit Schriftdeel komt overeen met Romeinen 11, de verzen 33-36, waar de gedachte wordt uitgewerkt

" O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorgrondelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!

34 Want: wie heeft de zin des Heren gekend? Of wie is Hem tot raadsman geweest?

35 Of wie heeft Hem eerst iets gegeven, waarvoor hij vergoeding ontvangen moet?

36 Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen.

(NBG)

Deze verzen stellen, in absolute zin, de Godheid van God. Ze zijn majesteitelijk in hun ontwerp, alles omvattend in hun doel.

Ze bedekken het geheel van Gods doelstelling, van het begin tot de voleinding; van de aanvang toen alles in God was, tot het einde wanneer God Alles in allen zal zijn. Alles is uit God en dit is niet alleen datgene dat geschapen werd in het begin, maar ook alles wat nodig is om die schepping te sturen en te onderhouden totdat ze haar uiteindelijke doel zal hebben bereikt: alles is door Hem. Wat een prachtig plaatje!

We mogen inderdaad zeggen:

God is de allerhoogste, alwetend en al wijs.

Wie kan Hem raad geven of Hem opdragen?

Niemand is Hem gelijk, zo heerlijk en zo groot.

Zijn Naam is geschreven in de sterrenhemel.

En in de aarde ligt Zijn onfeilbare kracht.

Het was Zijn Gedachte die bedacht en schiep,

En aan ieder Zijn nederige staat toewees.

In Hem leven allen, Die al het nodige geeft.

"Aan wie zal Ik gelijk zijn" zegt de Here.

Voor Zijn vragen komen alle andere rechten te vervallen.

Zijn uitspraken staan vast; Zijn soeverein woord

zal niet zonder uitwerking terugkeren, maar wordt vervuld.

De doelstelling van de Ene, Die alles bewerkt

in overeenstemming met het raadsbesluit van Zijn wil.

Dit is de God die kon verschijnen aan Abram als de   , Die aan Israël kon zeggen via Jesaja dat Hij de enige Redder was; en toch allen in ongehoorzaamheid kon doen komen en zelfs de hele schepping kon onderwerpen aan ijdelheid.

Maar hoewel Hij zowel de volken als Israël

"hen allen onder ongehoorzaamheid besloten,"

(Rom 11:32:NBG)

---

is dat alleen opdat Hij

"Zich over hen allen te ontfermen."
(Rom 11:32;NBG)

want genade kan het best worden getoond tegen een achtergrond van hardnekkige ongehoorzaamheid (zie ook Efeze 2:1-7). En het onderwerpen van de schepping aan ijdelheid is gedaan opdat ze een verwachting mag hebben. Een schepping die is onderworpen aan ijdelheid doet veronderstellen dat alles niets voorstelt en er in het geheel geen verwachting is; dit is precies hoe het zou zijn als er geen alvoorziende God is, Die Zelf de in de verwachting voorziet (zie ook Efeze 2:8-10). Uiteindelijk, als de schepping haar doel heeft bereikt, zal het zijn, net zoals de ecclesia, die het lichaam van Christus is, nu al is. Alles is uit God!!

De Vader Is Meer Dan Ik" 1Korinthiërs 8:6

Ja, voor ons is er maar één God, en ook de Enige, de Vader, uit Wie alles is. Deze Ene is heel apart en anders dan de Heer Jezus Christus, alhoewel er natuurlijk een nauwe relatie met elkaar is. De Eén is de Vader, de ander is de Zoon. De Eén is de allerhoogste, de ander wordt de Soevereine genoemd (Kol. 1:18). Maar laten we wel hier op letten: de Heer Jezus Christus is Soverein, alleen maar omdat God 0 1 80.184 468.1 0 0l(de)-6(2u)-3 0 1 366.4 89.16 446(t)-3(e)-.se Israël uit toen hij met 80.184 468.groots46(t)-3(e) na80.18ruk zei

"Dus moet ook het ganse huis Israels zeker weten, dat God Hem en tot Here en tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt"
(Hand. 2:36;NBG)

Ook Paulus zegt ons dit (in Fil. 2:9)

" Daarom heeft God Hem ook uitermate verh1 366.4 89.d en Hem de naam b alde 2u naam gesch1 366nken,
10 opdat in de naam van Jezus zich alle knie z1 366u buigen van hen, die in hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn,
11 en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader! "
(Phil. 2:9-11;NBG)

Wat laat dit nog voor ruimte voor het idee van de drie-eenheid, drie goden in één en één in drie; en alle samen-eeuwig en even gelijk? In geen van deze passages die we gezien hebben wordt de Geest van God ook maar genoemd!

De leer van de Drie-eenheid, zoals die over het algemeen wordt verstaan, is een zeer verderfelijke en is nog zo'n poging van de Tegenstander om de godheid van God te ondermijnen. De woorden Vader en Zoon verliezen hun be46(t)-3(e)kenis al Vader niet voorgaat voor de Zoon en de Vader niet groter is dan de Zoon. Jezus zelf zei

"De Vader is meer dan ie"

"Ik en de Vader, Wij zijn één"
(Joh. 10:30:Conc. NT)

maar dit kan op geen enkele manier worden gebruikt om de theorie van de Drie-eenheid te ondersteunen, want Jezus bad later dat Zijn discipelen ook

"dat zij één mogen zijn, op de manier als Wij één zijn"
(Joh. 17:11:Conc.NT)

en later in het zelfde hoofdstuk

"dat zij allen één mogen zijn, op de manier waarop U, Vader, in Mij bent,
en Ik in U, dat zij ook in Ons mogen zijn"
(vs. 21;Conc.NT)

Jezus erkende altijd de Godheid van Zijn Vader en zal dat altijd doen, want bij de voleinding zal Hij het koninkrijk aan Zijn Vader overdragen en Zichzelf onderwerpen aan de Ene Die alles aan Hem onderworpen heeft, opdat God zal zijn Alles in allen(1Kor. 15:24-28)

Laat deze houding, die was in Christus Jezus, ook in u zijn en laten we alle eer en heerlijkheid geven aan God, ons realiserend en bevestigend dat we niets uit onszelf kunnen doen. Zo mogen we ons onderwerpen aan Hem, opdat Hij nu al Alles mag zijn in ons.

Deel 3: Gods Wil En Raadsbesluit.

Gods WIL EN RAADSBESLUIT

We wezen er in ons vorige artikel er al op dat we in de problemen raken wanneer we niet-Schriftuurlijke termen gebruiken om geestelijke zaken te beschrijven en we wezen het woord "Drie-eenheid" aan als zo'n woord. Een andere onschriftuurlijke term, die net zo wijd verspreid in het gebruik is, is de uitdrukking "gevallen" wanneer die wordt toegepast op Adam en de gehele mensheid. Waar staat in de Schrift dat Adam "viel" toen hij God ongehoorzaam werd? Toch spreken we van de "gevallen mens" en de "gevallen mensheid" en verwijzen dan naar de gebeurtenis die plaatsvond in de Hof van Eden als "de Val" (vaak ook nog met een hoofdletter V, om er nog extra de nadruk op te leggen).

Een ander woord waar we voorzichtig mee moeten omgaan is "falen". Van de ene kant is het juist om te stellen dat de mensheid faalde, faalde om de wet te houden, faalde om te leven naar Gods maatstaf. Maar zeg nooit dat de mensheid faalde in het vervullen van het doel waarvoor God ze heeft geschapen. Gods doelstelling is gekroond met succes van het allereerste moment van het bedenken tot het allerlaatste einde. Het is een succesverhaal van begin tot einde. De Godheid van God vereist dat dit zo zal zijn.

Gods doelstelling is niet een fantastisch herstel van een gedeeltelijke mislukking, maar een door en door ongekend succesverhaal. Het was juist net zo'n broodnodig element in Gods doelstelling dat Adam zou overtreden, als dat de laatste Adam zou worden gekruisigd. Het een was een vereiste voor het ander.

Zeggen we nu dat Adam geen keuze had in deze? Dat hij het niet kon helpen? Dat hij het gewoon niet kon laten, doelmissier te worden?
Ja, dat zeggen we inderdaad. Maar laten we nu even kijken naar deze vraag van keuze.

Gods Geest Werkend In Ons

Het is een deel van onze menselijke natuur om te voelen dat we een belangrijke vrijheid van keus hebben. Vanaf het moment dat we, als heel jonge kinderen, leren zeggen: "Geef me dit" of "Ik wil dat", nemen we beslissingen en we verbeelden ons dat deze beslissingen geheel de onze zijn.

Bij voorbeeld: u die dit artikel leest, besloot om juist op dit moment te kijken in "Unsearchable Riches" (dit artikel werd gepubliceerd in jaargang 65 van UR Magazine; WJ). U zou dit magazine hebben kunnen pakken of iets geheel anders hebben gekozen om te lezen. ?

Nam u juist dit magazine ter hand om te lezen, in plaats van iets anders,

---

eenvoudig omdat   besloot om dat te doen, of was het omdat   in u werkte om dit te willen, om zo Zijn welbehagen te bewerken (Phil. 2:13)? Als u besluit dat deze beslissing alleen de uwe was, dan weigert u de in u werkend kracht van God

---

De Vitale Rol Van De Mensheid In De Doelstelling Van God.

DE EERSTE ADAM

Paulus zet de hele zaak in het juiste perspectief wanneer hij zegt, in zijn Romeinenbrief, dat er helemaal niets mis was met de wet die God aan Zijn volk gaf, maar zij kon geen leven geven vanwege de zwakheid van hun vlees. De wet zelf is heilig en het voorschrift is heilig en rechtvaardig en goed, maar de wet bracht verontwaardiging van God omdat niemand ze kon houden. Maar waarom was nu niemand in staat ze te houden?

In het verleden hebben we gepoogd alle schuld voor het menselijk falen op Adam af te schuiven. "Had Adam maar nooit overtreden", zeggen we! Maar wij stellen dat de oorzaak van het menselijk falen dieper ligt dan dat. Het onmisbare Schriftdeel dat ons de sleutel geeft tot deze zaak, vinden we in 1 Corinthe 15:44, 45 en 46. Laten we ze heel nauwkeurig lezen en ieder woord precies wegen.

44 Is er een natuurlijk lichaam, dan bestaat er ook een geestelijk lichaam.
45 ..... de eerste mens, Adam, werd een levende ziel; de laatste Adam een levendmakende geest.
46 Doch het geestelijke komt niet eerst, maar het natuurlijke, en daarna het geestelijke.
(NBG)

In deze uitdrukking ligt de verklaring van al onze problemen. Toen God Adam als een levende   maakte, legde Hij daarin alle zielse trekken die het hem onmogelijk maakten God te behagen.

De mens werd geschapen met een doel en dat doel was dat hij in een vorm van schepping voorzag waarin de dood kon werken, opdat Gods eigen Zoon in een menselijk vorm zou kunnen komen en de dood zou lijden voor de hele schepping. We hebben dit al besproken in eerder artikelen, waar we de vraag stelden "Wat is de mens?", zoals David die stelt in Psalm 8 en we hebben dit verbonden met de het antwoord dat de Hebreeënschrijver ons gaf, waar in het tweede hoofdstuk hij de vraag herhaald en zich richt op het antwoord:

" maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was
....."
(Hebr. 2:9;NBG)

De schepping van de mensheid werd gedaan om de weg te bereiden voor de kruisiging van de Eerstgeborene van alle schepselen.

En de mens werd geschapen als een levende ziel, dat wil zeggen, hij had in zich gekregen de zintuigen van zien, gehoor, tast, smaak en gevoel, die in zichzelf

---

gevoelens oproepen die tegen God ingaan en die alleen onderworpen kunnen blijven door de Geest van God.

Paulus zegt in Galaten 5:24

" Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn

---

In de brief van Paulus aan de Romeinen is dit conflict tussen vlees en geest een van de hoofdthema's en in het zevende hoofdstuk beschrijft de apostel hoe dit conflict zich binnen hemzelf afspeelde. Hij wilde het ene doen, maar het vlees trok voortdurend aan hem, op zo'n manier dat hij dingen in praktijk bracht die hij niet wilde doen. En het belangrijke punt was dat , zo zeer zelfs dat hij, in zijn wanhoop, vraagt

" 24 Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?

Gode zij dank dat er een antwoord is, hoewel het uit sommige vertalingen is weggelaten (o.a. de NBG en ook de Statenvertaling): !

"25 Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here! Derhalve ben ik zelf met mijn verstand dienstbaar aan de wet Gods, maar met mijn vlees aan de wet der zonde.

(Rom. 7:24,25;NBG)

Het vlees werd geschapen voor Zonde - het werd geschapen om het doel te missen, te kort te doen aan de heerlijkheid Gods, om God te behagen- en Adam, vleselijk geschapen, een levende ziel, kon niet helpen te kort te doen aan Gods vereisten. Ook niemand in Israël kon het voorkomen om te kort te komen, in verband met de God-gegeven Wet. Niemand van hen kon de wet houden vanwege de ingeschapen zielse eigenschappen van het vlees, dat voorkwam dat ze voldeden aan Gods maatstaven. En ook wij kunnen het niet helpen dat we niet voldoen aan Gods maatstaf van gerechtigheid, ook vanwege dezelfde ingeschapen zielse eigenschappen van het vlees. Zonder uitzondering hebben alle, in het vlees, gezondigd en derven de heerlijkheid Gods(Rom. 3:23).

Wat zouden we toch vriendelijk tegen elkaar moeten zijn!

DE LAATSTE ADAM

Maar er is er Eén geweest, Die is gekomen in het beeld van het zondige vlees, Die niet ziels was, maar Wiens wezen geheel werd gecontroleerd en gedomineerd door Geest van God. De laatste Adam was een levendmakende Geest. Hoewel Hij kwam in het beeld van het zondige vlees, kende Hij geen zonde; toch werd Hij tot zonde voor onze bestwil, opdat wij in Hem Gods gerechtigheid mogen verkrijgen (2Cor. 5:21). Het vlees werd geschapen voor Zonde en het vlees vervulde haar meest belangrijke taak in Gods doelstelling toen ze het middel werd waarmee Gods eigen Zoon zonde kon worden, ten dienste van hen die door Hem en voor Hem werden geschapen.

De eerste man, Adam, was ziels en als zodanig kon hij God niet behagen. Dat was niet Adam's schuld; zo was hij gemaakt. De laatste Adam was heel anders. Hij was een levendmakende Geest; en hoewel Hij kwam in het beeld van het zondige vlees, was Hij feitelijk de Enige waarin God een welbehagen had. De eerste Adam wandelde naar het vlees; de laatste Adam wandelde volgens geest.

Een nieuwe schepping in Christus

DE OUDE- EN DE NIEUWE MENSHEID

---

ijdelheid waar al het vlees voor staat.

Zij die in het vlees zijn kunnen God niet behagen. Abraham, bijvoorbeeld, wordt niet geprezen voor zijn reis naar Egypte om de gevaren van de hongersnood te ontvluchten, nog wordt Mozes geprezen voor het in woede doodslaan van een Egyptenaar. Het is slechts wanneer in hun akties de Geest van God duidelijk wordt dat zij worden gegeven als voorbeelden van geloof, want dan handelen zij in volkomen overeenstemming met Zijn wil. .

VRIJE KEUZE?

We komen nu weer terug op de vraag van de vrijheid van keuze en, om samen te vatten wat er eerder is gezegd, stellen we dat wat aan de oppervlakte een werkelijke vrijheid van beslissing schijnt te zijn, dat in werkelijkheid niet zo is. In werkelijkheid wordt ze geregeerd door krachten binnen onze naturen - krachten die daar door God Zelf werden gelegd toen Hij de mensheid maakte zoals ze is - toen Hij ons ziels schiep. Het hart van een mens mag dan zijn wegen verzinnen, maar, als het eind van de rit in zicht is, is het de Heer Die de stappen heeft geleid (Spreuken 16:9). Dit leiden mag wel niet worden waargenomen op de tijd van het zetten van de stap, maar ze is er wel degelijk.

God bestuurt alles in overeenstemming met het raadsbesluit van Zijn wil. Het was er in het geval van Jacob en Ezau, tot wier toekomstig handelen werd besloten , zodat Gods doelstelling

"opdat het een verkiezend voornemen Gods zou blijven, niet op grond van werken, maar op grond daarvan, dat Hij riep"
(Rom. 9:11; NBG)

Het was er in het geval van Farao, die, zonder het zelf te weten, werd opgeroepen voor het speciale doel: dat God Zijn kracht in hem ten toon kon stellen (Rom. 9:17).

Het was er in het geval van de mensheid in het algemeen, vaten van wraak, door God voor oneer gemaakt en toebereid door Hem voor vernietiging. Het is de Goddelijke Pottenbakker die ze zo maakt (Rom. 9:21,22).

Het is er in het geval van de ecclesia, vaten van genade, toebereid van te voren voor heerlijkheid, in welke God werkt

" want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt."
(Php. 2:13;NBG)

Het is er in het geval van de schepping zelf, onderworpen aan ijdelheid.

"Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om de wil van Hem, die haar daaraan onderworpen heeft"
(Rom. 8:20;NBG)

De Schepping kan het niet helpen dat al haar prestaties weinig waard zijn, door de slavernij van de vergankelijkheid; maar we mogen veel troost halen uit het feit dat, ondanks al het tegenwoordige zwoegen en werken, ze werd onderworpen aan ijdelheid

---

Het is in de gevangenisbrief van Paulus aan de Efeziërs dat we de meest absolute uitdrukking van de Godheid van God vinden in verband met de punten die we hebben bekeken. Hier vinden we de frase die alle Schrift in het juiste perspectief zet:

"krachtens het voornemen van Hem, die in   werkt naar de raad van zijn wil"

Deel 4: God de Heerlijkheid Geven

In onze bestudering van de Schriften komen we regelmatig uitdrukkingen tegen als "God de eer geven" of "God zij de glorie".

Petrus gebruikt in één van zijn brieven de uitdrukking

"opdat in alles God verheerlijkt worde"

(1Pet. 4:11;NBG)

en Paulus legt er bij zijn lezers in Korinthe de nadruk op:

"doet het alles ter ere Gods"

(1Kor. 10:31)

Laten we samen eens kijken naar een paar manieren waarop mensen, ondanks hun vleselijke zwakte en zondige neigingen, proberen God de heerlijkheid en eer te geven, en in het bijzonder hoe wij als gelovigen dat zouden moeten doen, speciaal gezien in het licht van onze erkenning van Zijn Godheid.

Een methode is door God alles was rechtmatig het Zijne is toe te schrijven en Hem te danken voor alle dingen die wij van Hem mogen ontvangen. Hier is in voorgaande studies al de nadruk gelegd en is heel belangrijk. Het is wat de Schepper van Zijn schepping eist.

Vandaag de dag zijn we aan alle kanten omgeven door onverschilligheid tot God. We leven in wat uiteindelijk een heidense wereld is. Paulus' beschuldiging van de mensheid als geheel (in Romeinen 1) is neergelegd in de uitdrukking dat

"hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet verheerlijkt of gedankt"

(Rom 1:21;NBG)

Het is niet dat ze Hem niet kennen. Ze kunnen zich niet beroepen op onwetendheid over Zijn bestaan. Het bewijs van het bestaan van God is overal aanwezig, in de dingen die groeien en de dingen die bewegen; het excuseert ze niet. Hierdoor, en doordat ze weigeren God te verheerlijken en Hem te danken, worden ze voorwerp van Zijn verontwaardiging.

Overvloedige Dankzegging GOD DANKZEGGEN

De verheerlijking van God zit hem in de waardering van het schepsel van Hem als bron vanuit Wie alle zegeningen komen, als ook de Kracht waardoor alles in stand wordt gehouden; de uitdrukkingen van dankzegging zijn het bewijs dat zulk een waardering er is en dat ze echt is. Daarom legt Paulus zo de nadruk op ons dankbaar zijn.

"dankt onder alles" zo zegt hij tegen de Thessalonicenzen

"want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u"

(1Thess. 5:18;NBG)

"En al wat gij doet met woord of werk" zo schrijft hij aan de Kolossenzen

---

"doet het alles in de naam des Heren Jezus, God, de Vader, dankende door Hem!

(Kol. 3:17;NBG)

In de brief aan de Efeziërs schrijft Paulus

"18b wordt vervuld met de Geest,

.....

20 dankt te allen tijde in de naam van onze Here Jezus Christus God, de Vader, voor alles,"

(Ef. 5:18b, 20;NBG)

Overvloedigheid in dankzegging is het permanente verzoek van de apostel.

"maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God."

(Fil. 4:6;NBG)

Let er op dat onze dankzeggingen vooraf gaan, of tenminste gelijktijdig zijn, aan onze verzoeken aan God. We kunnen Hem altijd weer danken wanneer onze verzoeken zijn ingewilligd.

Dankzeggingen zijn niet nodig voor God, maar ze bevredigen Zijn hart. Voor ons zijn ze noodzakelijk en wel voor verscheidene redenen. Ze herinneren ons voortdurend aan Zijn goedheid. Ze bevestigen Hem als de Gever. Ze helpen ons om ons te overtuigen van onze diepe afhankelijkheid van Hem. Ze wekken bij ons de ware geest op van onderwerping en in dit alles verheerlijken we Hem.

Kennis, Erkenning, Realisatie

Wij verheerlijken Hem omdat we Hem erkennen als de Godheid. We kennen Hem en voegen daar kennis aan toe door onze erkenning van Hem . Dit is de betekenis van het Griekse woord (BOVEN-KENNIS). In Romeinen 1:28 wordt het vertaald met "erkennen". In Kolossenzen 1:9,10 wordt het vertaald met "rechte kennis"(NBG). Dit is een hoger niveau van "kennis". De mensheid als zodanig heeft geen enkele erkenning van God als de Godheid; wij zijn inderdaad gezegend als we mogen groeien in die van hem. En hoe groter die wordt, des te dieper onze dank aan Hem Die het in onze harten scheidt.

Er zijn meerdere gevallen in de Schrift waar mensen zijn weergegeven als God verheerlijkend door dankzegging te geven voor ontvangen gunsten en zegeningen. Er is bijvoorbeeld het geval van de Samaritaanse leprolijder, beschreven in Lucas 17. Hij was een van groepje van tien die door Jezus genezen zijn, maar hij was de enige die, toen hij eenmaal in de gaten had dat hij genezen was, terugkeerde "met luider stem God verheerlijkende"

Een ander voorval, genoemd in Lucas 18, beschrijft een blinde bedelaar buiten Jericho, die zijn gezichtsvermogen weer had teruggekregen door Jezus. In vers 43 lezen we dat hij Jezus volgde, God verheerlijkend en dat alle mensen die het zagen God prezen. Onze handelingen met het verheerlijken van God, door Hem dankbaar als Voorziener van al onze zegeningen te erkennen, zal misschien anderen hun verplichtingen aan Hem doen zien.

"Here, indien gij hier geweest waart, zou mijn broeder niet gestorven zijn."

Hetzelfde thema wordt door een paar mensen in de wachtende menigte naar voren gebracht:

"Had Hij, die de ogen van de blinde heeft geopend, niet kunnen maken, dat ook deze niet stierf?"

Hoe vaak denken ook wij niet zo? Wij leven in de dagen dat we Zijn wederkomst verwachten en rondom ons heen vallen onze vrienden in slaap.

"Als de Heer nu maar kwam en ons tot Hem nam, dan zouden we geen last meer hebben van onze ziekten! Als de Heer sneller zou zijn gekomen, dan zou deze broeder of die zuster niet hebben moeten sterven."

Of ook

"Is het nou nodig dat er zoveel ellende in de wereld is? Als God nou Zijn doelstelling maar wat versnelde en deze kwade dag inkortte!

Zo zijn vaak de uitlatingen over onze klachten. Maar Gods doelstelling laat zich niet haasten. Onze ziekten zijn voor Zijn heerlijkheid en het lijden van de schepping is ook tot Zijn glorie!

Wat geeft nou grotere heerlijkheid aan God, het helen van de zieke of het doen opstaan uit de dood? Welke van de twee is de grootste uiting van Zijn macht? Als Jezus niet had getreuzeld, dan was Martha en Maria zeker twee dagen van verdriet bespaard gebleven, maar zij, nog wij die twee duizend jaar later leven, hadden nooit die demonstratie van opwekkingskracht van God kunnen krijgen die nu werd aangetoond door het wegroepen uit de dode Lazarus uit zijn graf tombe. Ook hadden we dan niet geweten dat Jezus ook huilen kon!

"Jezus weende" is een van de kortste, zo niet de kortste, verklaring in de Schrift, maar wel een die veel onthult! Het hart van de Zoon van God was geraakt. Hoewel Jezus wist dat Hij was gekomen om de dood te overwinnen, verwekte de directe toestand van de mensheid in Hem een grote band van medeleven. We mogen niet veronderstellen dat Hij echt onverschillig was gedurende die twee dagen dat Hij zijn komst uitstelde. Zijn hart verlangde er zonder enige twijfel aan bij de treurende zusters te zijn in hun ellende, maar Hij hield afstand in verband met het grotere doel: de demonstratie van Gods heerlijkheid.

Jezus weerspiegelt Zijn Vader

In al deze zaken weerspiegelt Jezus Zijn Vader. God staat niet onverschillig tegenover al het lijden van de mensheid, noch tegenover de aanvechtingen van Zijn gekozenen. Hij verheugt Zich met ons in onze vreugden en leeft met ons mee in onze zorgen. Broeder A.E.Knoch heeft een mooi commentaar op dit onderwerp:

"Waarom staat God het kwaad toe? Waarom maakt Hij geen haast met het weg te doen? Alles wat er voor nodig is, is Zijn aanwezigheid.

Zijn uitstel bevestigt de grote waarheid dat het kwade, net zoals het goede, uit Hem is. Het is het noodzakelijke middel om Zijn heerlijkheid ten toon te stellen"

Als we de tekst zorgvuldig lezen lijkt het toch dat, hoewel Jezus inderdaad

---

treuzelde, de zusters van Lazarus niet zonder troost bleven. Als Jezus eenmaal is aangekomen, geeft Martha een opmerkelijke verklaring van haar geloof af.

"Ja, Here," zei ze " ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van God, die in de wereld komen zou.

Toen Petrus tijdens een andere gelegenheid een soortgelijke opmerking maakte, reageerde Jezus door te zeggen

"Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is."

(Matt. 16:17; NBG)

Kwam Martha's overtuiging van een andere, lagere bron dan die van Petrus? Voor haar was het toch zeker ook een Goddelijke openbaring! En met haar verzekering kwam ook een verwachting en door daar aan vast te houden, ook in haar aanvechting en nood, verheerlijkte zij God. Ook wij, hoewel omringd door een wereld van lijden en ook door ons eigen lijden, hebben een nog mooiere verwachting dan Martha had, en dat stelt ons in staat boven onze omgeving uit te stijgen en God te verheerlijken, door verder te kijken dan de huidige ervaringen. Mocht ze het slecht weten, de hele schepping, kreunend en steunend tot op heden, onderworpen aan ijdelheid, niet vrijwillig maar vanwege Hem die haar onderwerpt, heeft ook zo'n verwachting - een verwachting van

"de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods."

(Rom. 8:21; NBG)

Was de schepping zich maar bewust van haar schitterende toekomst!

De Blijde Familie uit Bethanië

Er is ons maar heel weinig verteld over die blijde familie uit Bethanië. En toch is alles wat er over wordt gezegd interessant en van belang. Martha, ondanks haar terechtwijzing van de Heer over haar overbezorgdheid met betrekking tot tijdelijke dingen (een terechtwijzing trouwens die velen van ons net zo op zichzelf van toepassing kunnen verklaren!), was een liefelijk mens met een buitengewoon sterk geloof. We hebben gezien dat beide zusters identieke woorden gebruikten om Jezus te verwijten dat Hij zo laat kwam om hen te helpen. Maar daar waar Maria tevreden was met te zeggen

"Here, indien Gij hier geweest waart, zou mijn broeder niet gestorven zijn."

(Joh. 11:32b; NBG)

breidde Martha dit uit door te zeggen

"Ook nu weet ik, dat God U geven zal al wat Gij van God begeert"

Na deze verklaring door Martha kwam dat intieme gesprek tussen haar en de Heer dat werd besloten toen de Heer vroeg

"Gelooft gij dat?"

en Martha's antwoord

"Ja, Here, ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van God, die in de wereld komen zou."

Werkelijk, Martha verheerlijkte God door dit te geloven. Eén van de manieren waarop ook wij God werkelijk kunnen verheerlijken is door ook te geloven.

Gods (2Cor. 6:14 - 7:1).

Maar de vervuiling van Gods tempels is niet beperkt tot voortgang van kwade praktijken van het vlees. Het wordt ook gevonden in het vasthouden aan valse vooroordelen, het koesteren van ideeën die niet worden gesteund door de Schrift, het opbouwen van theorieën en leerstellingen die God onteren. Een ieder van ons heeft de verantwoording dat hij of zij gelooft en de waarheid uitdraagt zoals die in de Schrift staat.

Het hebben van een goede ondergrond is niet altijd genoeg; zelfs daarop kunnen we bouwen met hout, gras en stro en in zulke gevallen zal het werk worden vernietigd, als door vuur. Hoe veel beter is het te bouwen met goud, zilver en

---

een uitdrukkelijk bevel het te bewaren door de heilige geest die in ons woning maakt (2Tim. 1:13,14). Timotheüs, op zijn beurt, moest het overdragen aan geloofsgetrouwe mannen die bekwaam waren het ook aan anderen over te dragen. Het was een evangelie waarin werken van het vlees in het geheel niet voorkomen, maar waarin, in tegendeel "alles is uit God". Laten we het Woord van God niet vervalsen, maar, door het uitdragen van de waarheid van dit evangelie, onszelf aan het geweten van ieder mens in Gods aangezicht voorstellen (2Kor. 4:2).

In genade omgaan met anderen

---

eigen belang,

4 maar ieder lette ook op dat van anderen."

Ook hier is onze Heer weer het grote voorbeeld, want, zo gaat Paulus verder

"Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was,

6 die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht,

7 maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is.

(Fil. 2:5-7;NBG)

Christus deed het niet voor Zichzelf, zei Paulus tegen de Romeinen, en ging verder met

"want ook Christus heeft Zichzelf niet behaagd, maar, gelijk geschreven staat: De smaadwoorden van hen, die U smaden, kwamen op Mij neder.

5 De God nu der volharding en der vertroosting geve u eensgezind van hetzelfde gevoelen te zijn naar het voorbeeld van Christus Jezus,

6 opdat gij eendrachtig uit een mond de God en Vader van onze Here Jezus Christus moogt verheerlijken.

7 Daarom, aanvaardt elkander, zoals ook Christus ons aanvaard heeft tot heerlijkheid Gods."

(Rom 15:3, 5-7;NBG)

Om samen te vatten: we hebben gepoogd verschillende wegen te laten zien waarmee we ons voorrecht van het verheerlijken van God kunnen uitoefenen. Dit kan worden gedaan door onszelf aan Hem te onderwerpen, door Hem in alle dingen te erkennen en Hem te danken, door kwaad te aanvaarden (wanneer het komt) als een noodzakelijk instrument voor het uitwerken van Zijn plannen, door Hem te geloven en Hem in alle omstandigheden te vertrouwen, door ziekten en aanvechtingen te aanvaarden en daarbovenuit te leven door vast te houden aan onze heerlijke verwachting, door vruchten van de geest te ontwikkelen binnen onszelf, door te staan in het onvervalste Woord van God en door in liefde met elkaar te wandelen, ten allen tijde genadevol met elkaar om te gaan.

En we bidden dit:

"En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid,

10 om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus,

11 vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke door Jezus Christus is, tot eer en prijs van God."

(Fil.1:9-11;NBG)

"Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen." (Efe.3:21).

Deel 5: Het Relatieve en het Absolute.

Een van onze grote problemen bij het verstaan van de Schrift komt voort uit onze onwil of onkunde onderscheidt te maken tussen het relatieve en het absolute. Hierdoor stuiten we op schijnbare tegenstellingen en de algemene tendens is dan het relatieve eerder te aanvaarden dan het absolute. Beiden zijn waar, maar onder verschillende omstandigheden en het is nodig dat we rekening houden met deze verschillende omstandigheden.

Bijvoorbeeld: let er eens op dat de Schrift van Abel, Lot, Zacharia, Jozef (de man van Maria) en Jozef van Arimathea (en ook anderen) spreekt als _____ of _____, terwijl Paulus zeer nadrukkelijk verklaart

"Niemand is rechtvaardig, ook niet één",

want

"Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods"
(Rom. 3:10,23).

Hoe kunnen nu beide uitspraken waar zijn? Het antwoord is dat de eerste relatief is en de tweede absoluut.

Paulus Verkondigt een Evangelie dat Gods Rechtvaardigheid onthult

De rechtvaardigheid van elk van bovengenoemde mannen wordt beoordeeld tegen de achtergrond van de speciale omstandigheden die van toepassing waren in de tijd dat zij leefden. De rechtvaardigheid van Abel bijvoorbeeld, staat in verband met de offerande die hij aan God bracht en staat in contrast met de onrechtvaardigheid van Kain in verband met diens offerande. Lot was rechtvaardig door zijn getuigenis tot God in Sodom en zijn afzijdigheid van de algemene kwaadaardigheid die in de stad heerste. Zacharia was smetteloos in de manier waarop hij zijn priesterdienst vervulde, in tegenstelling tot de over het algemeen corrupte priesterklasse in zijn dagen (Ananias en Kajafas waren daar later goede voorbeelden van). Maar geen van deze rechtvaardige mannen was geheel zonder zonde in hun leven, want wanneer Paulus de gehele mensheid stelt tegen de achtergrond van de absolute rechtvaardigheid van God, dan maakt hij geen uitzondering, maar stelt dat ze allemaal schuldig zijn.

"Niemand is rechtv

---

schrijvers van de Schrift beperken zich in het algemeen tot het relatieve. Dit komt omdat het alleen Paulus is die spreekt over het (1Kol. 1:18) en totdat deze waarheid werd geproclameerd kon het absolute niet worden onthuld, laat staan begrepen. Inderdaad, het is pas na zijn prediking van het Woord van het Kruis dat Paulus pas het doel van God kan noemen, dat een eindbestemming heeft dat glorieus absoluut is. Want het einddoel van Gods doelstelling is dat Hij zal zijn "Alles in allen

Het wordt algemeen aanvaard dat de brieven aan de Korinthiërs en ook aan de Galaten, werden geschreven vóór die aan de Romeinen. In Korinthiërs wordt het Woord van het Kruis, aan ons die zijn gered, aangeduid als de kracht van God en dit komt overeen met Romeinen 1:16, waar Paulus een evangelie voorstelt dat "kracht Gods tot behoud" is. In dit evangelie wordt

"gerechtigheid Gods geopenbaard"

en deze gerechtigheid is zo absoluut dat het de gehele mensheid onrechtvaardig maakt.

"Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods" Hieruit volgt onmiddellijk dat niemand zichzelf kan rechtvaardigen of redden. In het evangelie van Paulus wordt de rechtvaardigheid die alle gelovigen verkrijgen niet verworven door werken, maar door geloof alleen. Het is

"gerechtigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, voor allen, en op allen die geloven" (Rom.3:22; Conc. Vert), en op hen geschonken "om niet" (dat wil zeggen, zonder enige reden en grond vanuit henzelf die ze zouden kunnen gebruiken om dit te claimen). Werken worden geheel buiten gesloten, want Paulus zegt dat dat de mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet. Hij verklaart

"dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen." (Rom. 3:20;NBG)

In de geschriften van Jacobus daarentegen, komt rechtvaardiging door werken! In de relatieve kontekst van het koninkrijksevangelie is dit perfecte waarheid. Jacobus schrijft aan hen die nog steeds onder de wet zijn (en zijn daarom nog niet tot het kruis van Christus gekomen), want hij zegt

" Want wie de gehele wet houdt, maar op een punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden." (Jac. 2:10).

Maar Paulus schrijft aan hen die "niet meer onder de tuchtmeester" zijn (Gal 3:21-25). Het is de handicap van de mensheid om te vallen die het onmogelijk maakt een wet te geven die levend kan maken en die deze absolute rechtvaardigheid kan voortbrengen die God bevredigt. Het probleem zit hem niet in de wet, want

"Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed." (Rom 7:12;NBG)

maar in de onmogelijkheid van de mens om ze te houden. Maar God is in staat om, , gerechtigheid te tonen uit Hemzelf door het geloof van Jezus Christus en dit vrijelijk te delen op hen die geloven.

De wet kan alleen een relatieve rechtvaardigheid voortbrengen, want niemand kan de wet tot in het uiterste volbrengen. Zij die proberen dit te doen kunnen als

---

"rechtvaardige" worden omschreven, in tegenstelling tot hun medeburgers die dit niet proberen. Ze kunnen zelfs als "onberispelijk" worden omschreven, zoals Paulus zichzelf omschreef in Filippenzen 3:6, maar elders omschrijft hij zichzelf als een

"godslasteraar en een vervolger en een geweldenaar" en "eerste onder de zondaren"
(1Tim. 1:13-15)

De rechtvaardigheid die in de wet is, is eigenlijk een van de dingen waar hij vanaf ziet vanwege Christus. Dit is het onderscheid tussen het relatieve en het absolute.

We mogen hier misschien verwijzen naar de zonnevlekken. In werkelijkheid zijn het massale heldere vlammen, maar tegen de achtergrond van de absolute schittering van de zon zelf, lijken ze donkere vlekken op het oppervlak van de zon - vandaar de naam. En zo is het ook wanneer de rechtvaardigheid van God wordt

---

is bij Paulus te vinden

"die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen".

en "omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die de Heiland is van alle mensen." (1Tim 2:4 en 4:10)

Jacobus maakt werken tot een voorwerp van redding (Jac. 2:14-26), maar Paulus spreekt van redding uitsluitend "in genade" en dat niet uit onszelf

"niet uit werken, opdat niemand roeme"

(Ef. 2:9; NBG)

In het evangelie van Paulus brengen wij niets tot onze verlossing mee, maar ontdekken we dat we geheel en al Gods

---

"15 Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping,
16 want in Hem zijn ALLE dingen geschapen,

Hem en tot Hem geschapen;

17 en Hij is voor ALLES en ALLE dingen hebben hun bestaan in Hem;

"18 en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder ALLES de eerste geworden is.
19

20 en door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, ALLE dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is. "

ALLE dingen zijn door

Een parallel Schriftdeel, maar met een belangrijk verschil, is Romeinen 11:36

"Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn ALLE dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen. "

Het belangrijke verschil tussen deze passage en die uit Kolossenzen zit in de frase "uit Hem". De Schrift uit de Romeinen refereert aan God zelf, die uit Kolossenzen refereert aan de Zoon Zijner liefde. Alles is uit God en door Hem en tot Hem; alles is door Christus en voor Hem. Zodanig is de eenheid tussen God en Zijn Zoon dat het "door" en het "voor" kan worden toegewezen aan beide. Maar in de kern van de zaak kan het "uit" alleen slaan op de Vader.

In deze passage uit Romeinen, wordt het woord "alle" slechts éénmaal gebruikt, maar het is een absolute uitdrukking. Wat er ook uit God is, is "tot Hem" in de voleinding en is "door Hem" in de tussenliggende periode. Niets gaat onderweg verloren, maar wordt veilig door de storende factoren van de aionen heen geloodst, totdat het zijn plaats mag vinden in de meest absolute van alle Schriftuurlijke uitdrukkingen

"opdat God zij Alles in allen."
(1Kor. 15:28)

Mogen we hier de compleetheid van het eerste ALLE beperken? Kunnen we de allesinbegrepenheid van het tweede ALLE beperken? Als we er één willen beperken, werpen we een schaduw over de andere.

Alles is Christus HET WOORD VAN GOD GECOMPLETEERD

Waar we ook kijken in de brieven van Paulus, overal staat het vol van de absolute uitspraken. Dat komt omdat hij was aangewezen het Woord van God compleet te maken (Kol 1:25). Hier zijn er nog wat:

"Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn."
(Rom. 8:1).

"Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus." (Efe. 1:3).

"... En Hij heeft ALLES onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente,
23 die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die ALLES in ALLEN volmaakt."
(Efe.1:22,23).

"Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven ALLE naam geschonken,
10 opdat in de naam van Jezus zich ALLE knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn,
11 en ALLE tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!"

(Fil.2:9-11).

Laten we dit speciale artikel besluiten met nogmaals te kijken naar Romeinen 8, vanaf vers 28,

"Wij weten nu, dat God ALLE dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben"

"Die God liefhebben" worden gedefinieerd als zij die zijn geroepen naar Zijn doelstelling. Eigenlijk is hun roeping het middelste deel van hun geestelijke ervaring, zoals aangegeven in deze verzen. Voor ze werden geroepen, waren ze al gekend en voorbestemd en na hun roeping zijn zij gerechtvaardigd en verheerlijkt. Waar, in ieder van deze delen, valt er één weg? Waar is er enige ruimte voor falen als God ALLES doet meewerken tot hun voordeel? Iedere suggestie van dit soort werpt onmiddellijk een schaduw van twijfel over de voorkennis van God en op Zijn kunde om dat door te zetten wat Hij van te voren bestemd had, in overeenstemming met Zijn doelstelling.

"Hoe zal Hij,....., ons met Hem ook niet ALLE dingen schenken?"
(Rom.8:32)

"Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten,
39 noch hoogte noch diepte, ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here. "
(Rom.8:38,39).

Absoluut niets kan ons scheiden van de liefde van God in Christus.

Wat is dit een heerlijke absolute uitspraak!! Als hij de vraag stelt in vers 35

"Wat zal ons scheiden van de liefde van God in Christus Jezus?"

geeft Paulus een lijst met 7 dingen die op zich al drukkend zijn, maar ze zijn het gemeenschappelijk lotdeel van velen in de mensheid. Hij maakt er snel korte metten mee als hij zegt

"Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad."

Ze zijn het resultaat van 's mensen eigen onmenselijkheid tot de medemens en we hebben de kracht gekregen om met deze om te gaan door ons geloof in God, Die ons zo vele voorbeelden van Zijn liefde voor ons geeft.

Maar dan geeft Paulus een lijst van een serie van negen andere dingen die buiten de controle van de mensheid liggen, en, in geval dat er ergens in het wijde universum nog iets is overgeslagen, voegt hij een tiende toe:

" , "

en geeft ons de verzekering dat geen van deze, noch allen tezamen,
"ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus,
onze Here."

Paulus kan dit slechts zeggen omdat de de kracht van de Godheid absoluut is en omdat God altijd trouw aan Zichzelf is. Laat onze waardering en bewondering van de Godheid deze verzekering in onze harten versterken.

Deel 6: God en Satan.

IN deze serie studies over de Godheid van God, hebben we gepoogd aan te tonen dat we een God hebben die altijd Almachtig is; nog voor geen moment geeft Hij de heerlijkheid van Zijn Almacht over aan een ander. Onze God is een God Die alles uitvoert naar het raadsbesluit van Zijn eigen wil, in statige en onfeilbare stappen doorgaand naar voleinding van een doelstelling die in de diepten van Zijn hart en geest zijn ontstaan al voor de aionen begonnen.

GOD KAN MACHT OVERDRAGEN,

---

van Zijn schepselen dicht aan Zijn hart heeft. Maar het kwaad kan slechts zijn ingebracht als God altijd in staat is het te controleren en het te gebruiken tot Zijn eer. Het verhaal over Job toont dit precies aan.

Gods Doelstellingen zijn onveranderd

DE KRACHT VAN SATAN

Het is geruststellend te realiseren dat de Tegenstander geen onbeperkte macht heeft. Alleen God heeft dat.

Toch moeten we de macht en kracht van Satan niet onderschatten. Het is beschreven dat zelfs Michaël, toen hij strijd voerde met de Tegenstander over het lichaam van Mozes, hem niet belasterend kon oordelen, maar zei

"De Here straffe u!"(Judas 9)

Michaël was hoog geplaatst in de hiërarchie in de hemel(zie Dan. 12.1; Openb. 12:7), maar kennelijk stond de Tegenstander hoger in rang.

Het is in feite ook noodzakelijk dat de Tegenstander groter en krachtiger moet zijn dan welk ander geschapen wezen dan ook in Gods universum, met de uitzondering van de Zoon van Gods liefde. Geen minder wezen zou kunnen hopen de leiding van de Here Jezus uit te dagen, want datzelfde zou ongetwijfeld gebeuren door anderen. Geen minder wezen zou kunnen hopen de schare van boodschappers te misleiden en ze van God weg te trekken. Geen minder wezen zou de machten en autoriteiten kunnen oproepen tussen de hemelingen onder zijn onderworpenen (Efe. 6:12). Geen minder wezen zou een onophoudelijke oppositie tegen God kunnen volhouden gedurende de gehele periode die de aionen beslaan. Tegen geen minder wezen zou God ten volle Zijn absolute suprematie kunnen aantonen.

Want het is door de controle over en de onderwerping van Satan dat de Godheid van God het meest zeker is gemanifesteerd. Door de hele Schrift zien we momenten waarin de Tegenstander dichtbij schijnt te komen aan het bereiken van het doel van zijn plannen, maar hij slaagt nooit helemaal. Laten we naar een

---

Oppositie tegen God kan niet los staan van Zijn controle.

DE NEDERWERPING VAN DE WERELD(KOSMOS)

Een schijnbare triomf van Satan wordt gezien in de chaos en duisternis waaraan de oorspronkelijke orde van dingen werd onderworpen bij de nederwerping van de wereld (kosmos). God schiep de hemelen en de aarde in licht, want Hij is licht en alles is uit Hem. Maar er gebeurt een nederwerping en duisternis treedt in. Kunnen we ons een meer verlaten en onmogelijke scène voorstellen? Het land in chaos, onder water gezet en alles overdekt met duisternis! Werd Gods doelstelling gedwarsboomd?

Toen de fundamenten van de aarde werden gelegd, was er een groot gejuich geweest bij een aantal van de leidende figuren in de hemelse gewesten (Job 38:7). Zagen zij de aarde als een toneel waarop zich Gods doelstelling zou afspelen? Het wordt ons niet gezegd, maar het is duidelijk dat zij het zagen als een bron van grote vreugde. In feite zou het een platform worden voor de uitvoering van het grootste schouwspel aller tijden, dat zou uitlopen in de komst van grote zegeningen aan allen in Gods schepping, zijze³ 12(e)j uien i

---

zou kunnen offeren voor Zijn hele schepping en zo uiteindelijk allen met God te verzoenen, zowel die in de hemel als die op de aarde zijn (Kol. 1:20). Mocht de mensheid het doel missen, dan zou dat zeker Gods bedoeling dwarsbomen! Satan zal zo gedacht hebben. Maar nee! Ook hier had God al in voorzien, ja zelfs meer! Hij had dit gepland, want bij de schepping had Hij in de mens juist die verlangens

---

met Jakob en zo het geboorterecht en de daarbij horende zegeningen weg te halen bij de eerstgeborene, Ezau. Het was overduidelijk dat God hier al toe had besloten:

"Want toen de kinderen nog niet geboren waren en goed noch kwaad hadden gedaan (opdat het verkiezend voornemen Gods zou blijven, niet op grond van werken, maar op grond daarvan, dat Hij riep),
12 werd tot haar gezegd: De oudste zal de jongste dienstbaar zijn,
13 gelijk geschreven staat: Jakob heb Ik liefgehad, maar Esau heb Ik gehaat. "
(Rom. 9:11-13; Gen.25:23)

Hij viel aan via Farao door het in zijn gedachten te brengen een opdracht te geven om alle mannelijke kinderen van de Israëlieten te doden zodra ze geboren waren. Alhoewel het geslacht van Juda, door wie het beloofde zaad zou komen, nog niet in onmiddellijk gevaar was, was het kindje Mozes, die de toekomstige bevrijder van Israël zou worden, dat zeker wel. Maar hij werd gered doordat hij in Farao's eigen huis werd opgenomen, waar hij ook opgroeide en werd opgeleid in alle wijsheid van de Egyptenaren (Hand. 7:22). Als dit geen indringing in het territorium van de Tegenstander was, wat dan wel?

Later, toen de Israëlieten een natie waren geworden in hun eigen land en een koning verlangden, gaf God ze Saul, een man die met kop en schouders uitstak boven ieder van zijn onderdanen. Maar de Tegenstander bracht een godslasterlijke geest in hem om zo te proberen het pasgevormde koninkrijk te onderwerpen aan de Filistijnen. Saul sidderde voor Goliath, maar God voorzag in David, nog maar een jongen, om hem te verslaan. De ontmoeting tussen David en Goliath was in feite de beslissendste in de geschiedenis van Israël tot op dat moment, want al Gods beloften aangaande het volk kwamen samen in David en waren op niets uitgelopen als hij door Goliath was gedood.

De Heer uw God zult gij aanbidden DE ONTMOETING TUSSEN JEZUS EN SATAN

---

stenen hebben genomen? De laatste die hij in zijn tas deed was waarschijnlijk de eerste die hij er uit nam. Jezus nam vijf stenen van het stromende water van het Woord van God - de vijf boeken van Mozes en versloeg Satan met welgekozen woorden uit de laatste daarvan.

Satan boodt Jezus alle koninkrijken ter wereld aan en hun heerlijkheid als Jezus hem alleen zou aanbidden. Hiermee deed Satan wat vele despoten en dictatoren hebben gedaan die hebben verlangd naar goddelijke aanbidding naast de trouw als machthebber. Nebukadnezar deed dit toen hij zijn beeld liet maken, maar zag zijn dwaling in voordat hij stierf (Dan. 3:4-6; 4:37). Hoewel God het koninkrijk aan Nebukadnezar aanbood, behield Hij het recht te worden

---

(Matt. 26:56). Jezus werd overgegeven om te worden gekruisigd; om gerekend te worden onder de overtreders; om zelfs door God Zelf te worden verlaten aan dat vreselijke kruis. Was dit niet Satan's grootste triomf? Maar zelfs in dit alles was Satan slechts bezig met het uitvoeren van Gods bedoeling en het woord van het kruis wordt zowel de kracht van God als de wijsheid van God. Zodanig is de suprematie van de Godheid dat Hij zelfs de razernij van de Tegenstander kan omzetten in lofprijzing voor Hem. In de ervaring van het kruis kunnen we, boven alles in de Schrift, wederom zien dat Satan slechts een instrument in Gods hand kan zijn. Zijn grootste daad van oppositie brengt alleen maar Gods doelstelling dichterbij!

Neem op de wapenrusting Gods DE VERLOKKING VAN SATAN VANDAAG

De uitgeroepen gemeente is Satan's doel voor vandaag. Hij is doorlopend bezig ons weg te trekken van onze trouw en toewijding aan God en ons af te leiden van een helder begrip van Zijn doelstelling, speciaal van een goed begrip van God Zelf en de omvang van de roeping waarmee Hij ons geroepen heeft. We hebben inderdaad de gehele wapenrusting Gods nodig om te kunnen blijven staan onder de aanvallen van de Tegenstander. Het is niet aan ons om tegen vlees en bloed te vechten (laten we daarom ons niet laten vangen in disputen onder elkaar) maar met machten, met krachten, met de wereldmachten van deze duisternis, met de geestelijke krachten van het kwaad onder de hemelingen. Laten we daarom de wapenrusting Gods opnemen, zodat we in staat zullen zijn te staan in deze boze dag. We worden niet opgeroepen aan te vallen of agressief te zijn, maar alleen om stevig te staan. Al onze bewapening is defensief; zelfs het zwaard van de geest moet niet agressief worden gebruikt, maar om de slagen van onze tegenstanders af te houden. Het zwaard van de geest is het Woord van God.

We kunnen dit zwaard niet zinvol gebruiken als we er niet goed bekend mee zijn. Laten we ons herinneren dat alle Schrift is geïnspireerd door God en nuttig is om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren, op te voeden in gerechtigheid, tot alle goed werk volkomen toegerust (2Tim 3:16,17).

Paulus worstelde om ieder mens volwassen voor te stellen in Christus Jezus. Hij bad voor ons om

"de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God."

We bidden dat deze artikelen over de Godheid van God ons mogen helpen te komen tot een betere kennis van Hem.

Einde